

La Cervera que estimo , m'acompanya la poesia

TARDOR, poema d'Isabel Solsona

Traspassarem el pont de la tardor/ és fresc a l'alba i càlid al migdia/ i té perfum de melangia al vespre,/ i l'aire torna el vell ressò precis/ de les fondes campanes de setembre./ S'aprimen/ quietament els arbres,/ cada matí/ damunt l'asfalt hi neixen fulles mortes.

Il·lm. Sr. Paer en Cap; Srs. Regidors; cerverins: nouvinguts, emigrants amb papers i sense, joves, treballadors públics que feu funcionar aquest Ajuntament; companys d'ASMOS, Espígol, Alzheimer, i de Justícia i Pau, persones de la tercera edat de les residències Mare Janer i Mare Güell, amics, familiars que hi sou presents i els que no hi podeu ser, penso amb els meus germans, i tots els que heu vingut a la nostra Festa Major, els que sabeu per què soc aquí i els que no. Sigueu benvinguts.

Des d'aquest marc immillorable, presidit pel Campanar, a tots, Bona Festa Major del Sant Crist.

Fa respecte i impressió prendre la paraula, per això se m'esquitxa la veu en adreçar-me a tots vosaltres. Acceptar fer el pregó no va ser fàcil, però el sentit de responsabilitat i col·laboració ciutadana em van convèncer.

I amb **el poema inèdit "Campanar" d'Isabel Valverde** us dono la benvinguda

Aquesta tarda que brilla/ sota l'ombra del paisatge,/ té una música de fons,/ i una veu esquitxada/ d'una blana bellesa/. El cel és d'un color blau primitiu i els núvols/ fan vacances./La brisa de matinada/ porta aromes segarrencs/ liquats en carícies/. El campanar, com un bell hereu/ s'enfila allà al fons...

A Cervera, capital de la Segarra, la Festa Major de setembre tanca el calendari de les festes d'estiu tant a la ciutat i com a la comarca. És un moment de festa, de retrobament familiar, d'amics i de persones que feia temps que no ens vèiem.

Paso a obrir el calaix de la memòria amb l'ajut dels versos de Rosa Fabregat.

FARCELL DE LA MEMÒRIA

M'agrada tornar a la casa pairal/ per revestir-me de records./ Les calaixeres guarden/ petits estels amagats/ que somriuen quan s'obre/ cada calaix.../ hi ha records per a cada edat / que surten del calaix del temps./ Sou totes les versions/ de mi mateixa segons l'edat/. La vella casa en prem la mà/ cada vegada que obro el seu pany. **Rosa Fabregat, “ Estelles”1977.**

Si jo soc aquí és perquè els meus pares van arribar a Cervera, en temps foscos però amb l'escletxa de llum de la joventut , per iniciar una nova vida. El meu pare, el Pere Pont, des de Tàrraga i la meva mare, la Magdalena Tarragó des de Reus. Van tenir tres fills, van obrir la pastisseria Pont i endolciren, fins a la seva jubilació, la vida de tants i tants cerverins. Alguns dels qui sou aquí la recordeu. Una senyora molt gran de la residència cada vegada que em veu recorda l'ensaïmada de nata que els divendres quan venia a mercat es menjava a la pastisseria, enraonant amb la meva mare, ella diu la senyora Magdalena.

Els meus pares van teixir relacions d'amistat i servei, van fer poble. Treballaven molt, especialment la setmana de la Festa Major, però eren capaços, d'un cop tancada la pastisseria, a les 9 de la nit, mudar-se i anar a l'envelat a ballar fins que s'acabava el ball. Això era fer festa.

He après dels meus pares l' honestedat, la llibertat, el respecte, saber escoltar els altres i estar al servei de tothom. Parlaven i escoltaven molt, especialment la meva mare. El meu pare anava al casal a fer el cafè i a trobar-se amb els amics de cada dia. Les tertúlies eren trobades d'amistat i de vida.

D'ells també he après que una ciutat no només la fan els polítics, sinó també, moltes mans, moltes vides, molta gent que no necessita ser a primera línia, però que també la conforma.

A partir de la meva jubilació formo part de l'Associació Salut Mental Ondara Sió, on encara treballo com a voluntària, experiència enriquidora i a la qual us invito a participar. També soc vocal de la

Junta de Justícia i Pau Segarra, i trec el cap a la residència de gent gran i alguna cosa més-

LA CULTURA COM A SERVEI

Sempre he pensat que la cultura té la capacitat de transformar el món. Parlar de cultura és posar de manifest el paper que Cervera ha tingut i continua tenint en la preservació i l'impuls de les tradicions que són nostres. Des de les tradicions i la cultura també avancem cap al futur. Des de aquest lloc on avui soc, felicito totes les persones voluntàries que ajuden a fer de Cervera una ciutat viva.

Si volem ser una ciutat de cultura hem de preservar els monuments que ens recorden la nostra història. Estem a les portes del Mil·lenari. La nostra cultura popular és viva, però bàsicament ha de prevaldre i funcionar **l'educació** que ha d'obrir camins per a aprendre a viure junts des de la llar d'infants fins a l'educació primària, secundària i superior. Tenim bons professionals i equips pedagògics ben preparats, però necessitem tots els mitjans i el recolzament de tothom: família, conciutadans i administració. Així, a poc a poc, anirem trenant un futur millor.

La meva experiència com a professora a l'Institut Antoni Torroja m'ha ensenyat a lluitar. He treballat com a ensenyant, fent classes, escoltant i conversant. És cert que els temps i les circumstàncies van canviant, però els alumnes, avui exalumnes, em van ajudar a pensar i vaig aprendre d'ells moltes coses que m'han servit per a la meua vida familiar i ciutadana. Tampoc seria la mateixa si no hagués treballat amb tants companys. El meu reconeixement, als qui hi sou i als qui ens heu deixat. Per acabar de parlar del món de l'ensenyament, vull referir-me a un altre fet remarcable i és que el meu home, el Jaume, era director de l'IES La Segarra, quan jo era Cap de departament de l'Antoni Torroja. Tots dos hem fet equip, hem col·laborat i col·laborem per Cervera.

LES ASSOCIACIONS

D'aquests graners en surten el nombre in comptable de persones que dediquen una part del seu temps a activitats culturals, esportives, i

socials; a l'Aula universitària; al casal de la gent gran; a les residències de la tercera edat; a les corals; en teniu una mostra aquí mateix amb els geganters i campaners, a les sardanes... i que, de nou, com un pilar, creen les associacions, formes d'organització col·lectiva, llocs de trobada, de fer relació social, de companyonia, de joventut i de vida. Avui Cervera té registrades 170 associacions, i unes quantes més que no estan registrades, cada una amb un projecte diferent però totes tenen en comú treballar i col·laborar per una Cervera viva amb ganes de ser inclusiva, on tots som benvinguts, perquè una ciutat està feta d'un anar i venir lliure de ciutadans. En un món globalitzat la diversitat creix, a Cervera també. Nouvinguts que porten els seus paisatges, les seves llengües i que a poc a poc hem d'escoltar, com ells a nosaltres, hem de ser capaços d'aprendre els uns dels altres i conviure amb harmonia. A escala local hem de lluitar per a erradicar la precarietat econòmica i obrir espais de vida per a tothom. Hi cabem tots. Que l'empatia i el respecte ens facin feliços.

EL PATRIMONI

Cervera destaca per la riquesa del seu patrimoni monumental, fins a 11 dels seus monuments són Bé cultural d'Interès Nacional pel seu valor artístic i arquitectònic: la llarga muralla, la Universitat, el Campanar encaixat entre la col·legiata de Santa Maria i la Paeria, el Sindicat agrícola i molts d'altres, sense oblidar l'arquitectura popular basada en construccions relacionades amb el món agrari.

Avui hi ha una cultura activa en alguns d'aquest béns, dels quals hem de tenir cura, però no podem ser-ne esclaus. Els conservem, els valorem, però han de passar les persones per davant, perquè com canta Raimon **“els temps estant canviant”**. Obrim les portes al turisme. Cervera és una ciutat digna de ser visitada i coneguda. La cordialitat i el rigor han de ser-hi sempre. La nostra ciutat cal que sigui un punt turístic, cultural i musical

EL RECONeixEMENT

Josep Solsona, en el **poema Cervera** escriu

“He viscut, he estimat aquí. Hi ha un tros/ de mi mateix en cada camp de blat/.Quan la tristesa m’ha arribat a l’os, entre les oliveres l’he deixat/.

Aquests versos ens recorden el nostre entorn natural en el cor de la Segarra: terra seca, de blat i oliveres, d'alzines i pollancre, de marges i turons, de postes de sol meravelloses, paisatges de colors diferents a cada una de les estacions... L'entorn ens marca el nostre caràcter i és font de creativitat, terra que han cantat els poetes Jaume Ferran, Carles Cepero, Ramon Turull, Rosa Fabregat, Isabel Valverde, Isabel Solsona, Ferran Bacardit... i em satisfà afegir-hi també un esclat de poetes joves que a poc a poc anem descobrint i admirant.

I acompanyada del so de la campaneria, aquest any celebren amb infinitat d'actes els 600 anys de les campanes Carranca i Seny Major, el meu reconeixement als professionals de la música, avui reconeguts arreu d'Europa: directors d'orquestra, de cors, compositors, grups de cambra, professors de Conservatoris i Escoles de música i cantants. Als historiadors, (recordem aquests dies el 50è aniversari de la mort de l'historiador Agustí Duran i Sanpere). També als filòsofs, economistes, poetes, periodistes, esportistes que porten Cervera per a tot el món i als joves que han volat al camp de la investigació científica i tècnica. Cervera sempre serà la ciutat que us ha donat i donarà recolzament.

Estimats pagesos, que teniu cuidado del nostre entorn, treballadors del CAP metges i infermeres que teniu cura de la nostra salut, professionals de la fusta i el ferro, tècnics, industrials i comerciants que hi sou cada dia i sempre esteu disposats a fer una Cervera oberta i acollidora. És el compromís diari de molta gent, que fa que hi hagi una societat civil i democràtica. La meua més cordial felicitació. Moltes gràcies.

JOVES, NOIS I NOIES

Penso que el jovent d'avui no viu d'esquena a la gravetat i complexitat dels grans problemes que té el nostre món. Palestina, Gaza, Ucraïna, Iemen... no són reportatges, són dures realitats. Com també ho són els problemes de l'habitatge i la feina. La nova pobresa no té fronteres, conviu globalment. L'impacte de les xarxes socials invita a

viure amb un model de felicitat molt superficial. La globalització us porta a qualsevol lloc que escolliu, però no us oblideu mai de la vostra llengua i de mantenir vives les tradicions i els costums del vostre origen. Davant el malbaratament desbocat, en plena emergència climàtica, aprofiteu el capital social i acadèmic per al servei dels altres.

I tot caminant, ens ajuda a continuar lluitant, el poema inèdit **“ITINERANT” d’Eva Rauret**

“Cerco camins de llum/ que em duguin pau/. Que el plor sigui unànime/ pels desterrats,/ les víctimes de guerres,/ els desplaçats,/ els estigmatitzats,/ o els arraconats sense raó/ El món s’autodestruïx/ ràpidament/ per la mà maldestra/ de la civilització humana/ Cerco moments de reflexió/ que m’ajudin a escapar/ de tanta violència acarnissada/. I encara que no trobi la pau/ en aquest món sanguinari/ cerco camins de llum.

Busqueu també vosaltres joves, nois i noies, camins de llum, i estigueu segurs que el futur és a les vostres mans, us necessitem perquè amb el vostre compromís el món serà una mica millor.

LA FESTA

Si per un moment tanquem els ulls sentireu la música de xaranga i pandereta i els més grans recordareu de quina manera la Festa Major començava. Tal com diu **Jaume Ferran** en aquest poema titulat *Pasacalle*, del poemari **Tarde de Circo**

El poble s’ha vestit / de diumenge aquesta tarda./ Hi ha als carrers un /rumor de *pasacalle*./ La música ha envaït/ en un màgic instant/ els últims racons./ tiren focs artificials/ I una comitiva de crits/ l’envolta i aplaudeix.../ Quan desapareixen / la música del circ / segueix omplint l’aire.

Efectivament arribaven tots els carromats del circ i feien una cercavila pels carrers de Cervera. Nens i nenes anàvem darrera i sabíem que començava la nostra Festa Major. Avui ens l’anuncia l’Isagoge, una setmana cultural amb tallers, xerrades, concerts, activitats creatives i recreatives per a tots nens, joves i grans que ens deixa la porta oberta a la nostra Festa Major. La Paeria i els voluntaris ho fan possible.

És festa, la música ens desperta, i el toc dels timbals ens anuncia que el seguici que acompanya la corporació municipal va arribant a la Seu del Crist, som a Sant Antoni. Hi cabem tots, els creients i practicants com jo mateixa i els que admirareu, un any més, l'escultura del Crist. **Josep Solsona** ho diu així: ... "...d'una garba d'espigues faig ofrena/ al Crist de Sant Antoni: imatge antiga/ i bella del Senyor que ens asserena/ i ens ha donat aquesta pàtria amiga.

La banda del Conservatori ens espera, les firetes diuen amb veu molt forta "Bona Festa Major!" i la tómbola de Càritas ens recorda que sempre toca anar-hi. Vermut, sardanes, cercaviles, concerts, grups musicals i orquestres ompliran l'aire de festa, és la nostra Festa Major.

EL PUNT FINAL

No estic a cap partit polític, ni orgànicament ni a la seva ombra, confio en les formacions polítiques que lluiten per una societat més justa. Acabo amb una paraula que tinc escrita en lletres grans, DIÀLEG. Il·lm. Paer en cap, regidors, tècnics i treballadors d'aquesta casa: dialogueu, converseu, debateu, busqueu punts de contacte, parlateu entre vosaltres i també amb els cerverins, és necessari, ho necessitem i ens agrada. La paeria no ho pot resoldre tot, però és el lloc on tots els problemes es visibilitzen i es troben. Sou la nostra realitat compartida i així ens en fem càrrec. El diàleg comporta saber escoltar i respectar les diferents opinions. La suma i l'esforç de cada un de nosaltres conformen la Cervera que tots volem: la que sigui exemple de convivència i respecte. Sigueu feliços.

Aquesta és la ciutat que estimo.

Moltes gràcies

Bona Festa Major. Gaudiu-la! Adeu siau

Paraules per escriure al llibre de la paeria

El somni de la vida

...Des de darrera els vidres/ segueixo el fil del somni de la vida/. Enllà envelleixen lentament les cases/ que trepitgen camins de la infantesa.

Amb aquests versos de Isabel Solsona, que m'han ajudat a resseguir el fil de la meva vida, vull agrair públicament a Jan Pomés, paer en Cap, i tot el consistori per haver decidit que fos la pregonera de la Festa Major de 2025.

Amb tot el meu afecte,

Montse Pont i Tarragó.

Pregonera de la Festa Major del Sant Crist de 2025

Moltes Gràcies

Dues paraules per dir gràcies a tota la corporació que ha decidit que fos la pregonera d'aquest any 2025. És un privilegi estar en aquest espai tant emblemàtic, el lloc que ara mateix ocupo representa tantes i tantes persones anònimes que fan viva la nostra ciutat.

Acceptar ser pregonera no va ser fàcil, una calorosa nit d'estiu acompanyada de la lluna q brillava sobre el mar i amb l'ajut de la família em van portar a dir que sí. Avui estic molt contenta

Quan vaig rebre el llibret de l'Isagoge i de la Festa Major, al llegir la salutació del paer Jan Pomes a tots els cerverins per sorpresa meva i satisfacció vaig descobrir els punts de coincidència amb l'esborrany del meu pregó. Val la pena rellegir-lo, de veritat. El pregó que he preparat l'he fet amb tot l'afecte, no serà una classe magistral, sols vol, una invitació a gaudir de la Festa Major i un reconeixement a la Cervera que tots volem i desitgem.

Moltes gràcies